

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Regal d'aniversari

Explica Rabindranath Tagore (*Cuentos con salud*, Edit. Sal Terrae, pàg. 52-53) la història d'un matrimoni pobre.

Ella filava a la porta de la cabana pensant en el seu marit. Tothom qui passava quedava enamorat de la bellesa d'aquells cabells llargs i negres, brillants com sortits de la seva filla.

Ell anava cada dia al mercat a vendre algunes fruites i s'asseia a l'ombra d'un arbre subjectant entre les dents una pipa buida. No li arribaven

els diners per comprar un pessic de tabac.

S'acostava el dia de l'aniversari del casament i ella no parava de preguntar-se què podria regalar al seu marit. I, a més, amb quins diners? Tot d'una va tenir una idea. Va sentir un calfred en pensar-ho, però s'hi va decidir i tot el seu cos es va estremir de goig: vendria el seu cabell per comprar-li tabac.

Ja imaginava el seu marit a plaça, assegut davant les seves fruites, fent llargues glopades amb la seva pipa:

aromes d'encens i de gessamí donarien al propietari de la parada la solenitat i el prestigi d'un veritable comerciant.

Només va obtenir pel seu bonic cabell unes quantes monedes, però va poder triar amb cura l'estoig de tabac més fi. El perfum de les fulles arrugades compensava llargament el sacrifici del seu cabell.

En arribar la tarda, el seu marit va tornar. Venia cantant pel camí. Portava a la mà un petit embolcall: uns pintes

per a la seva dona que acaba de comprar després de vendre la seva pipa.

Benvolguts germans, com relata aquest conte, el veritable amor s'aferma i creix gràcies a les renúncies, als sacrificis fets per l'altre, per la persona que estimem. Això s'entén fàcilment. Ho entenen bé els esposos que s'estimen de debò i els pares que saben sacrificar-se, estar-se de tantes i tantes coses pels fills.

Això és el que ens va ensenyar Jesús, el Fill de Déu. «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la trobarà» (Mt 16, 24-25). I diu també: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi. Qui estima el fill o la filla més que a mi, no és digne de mi. Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi. Qui haurà guanyat la seva vida, la perdrà, però qui l'haurà perduda per causa meua, la trobarà» (Mt 10,37-38).

El sacrifici, la renúncia no és una cosa dolenta, no és masoquisme, com alguns diuen, sinó fruit d'un amor generós. I, quan es renuncia per amor a Déu i als germans, això produeix una pau i una felicitat indescriptibles. Ho entén qui estima de veritat i ha renunciat moltes vegades per amor.

L'egoista, el que està centrat sobre si mateix i no cerca més que el seu propi gust i plaer, no entén això ni arriba a gaudir en profunditat de la vida.

Crist, el Fill de Déu, ens va donar un exemple preciós d'aquesta renúncia per amor. Ell va donar la vida per salvar-nos. «Ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquéssiu amb la seva pobresa» (2Cor 8,9).

No deixem d'apropar-nos al Crucificat i, contemplant-lo amb amor, aprenguem el valor del sacrifici i de la renúncia per amor.

ACTUALITAT

L'arquebisbe Omella visita un taller ocupacional

Del 16 al 20 de gener, Mons. Omella va practicar exercicis espirituals, dirigits pel P. Antonio (Timo) Guillén Paredes, SJ, amb una trentena de sacerdots de la diòcesi, a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de Tiana. El dijous dia 19, fent un petit parèntesi, va visitar el taller ocupa-

cional Verge de l'Alegria, de l'obra benèfico-social del Nen Déu.

El va acompanyar Mn. Salvador Bacardit, vicari episcopal i delegat a Càritas. En aquest taller treballen un centenar de nois i noies amb discapacitat intel·lectual.

ENTREVISTA

Estudiar amb valor afegit

DAVID ABADÍAS

La Facultat Antoni Gaudí d'Història de l'Església, Arqueologia i Arts Cristianes (FHEAG / www.facultatantonigaudi.cat) ofereix ensenyaments de grau i de màster, però també la modalitat d'aula oberta dirigida a alumnes oients que desitgin completar la seva formació cultural o humanística. En aquesta darrera modalitat, les matèries que es proposen tenen com a objectiu presentar la relació entre la història, la teologia i l'art en el marc del necessari diàleg fe i cultura en el món d'avui. El Dr. David Abadías és el degà de la Facultat Antoni Gaudí.

Quines matèries s'impartiran en les aules obertes?

En són cinc i representen una oportunitat per conèixer amb profunditat i precisió la creació artística des de les seves diferents manifestacions, i amb la necessària contextualització històrica. Aquestes matèries són: grans obres de la música sacra, teologia i cinema, l'art espiritual del camí cistercenc, història de l'Església a Catalunya i història de l'art cristià modern i contemporani.

Quin és el valor afegit de la FHEAG respecte qualsevol altre grau, màster o diploma similar?

El valor afegit s'articula entorn de dos grans àmbits. El primer és el fet que al costat dels especialistes que imparteixen les assignatures també es compta amb la col·laboració d'artistes i estudiosos amb qui els alumnes tenen l'oportunitat de compartir els coneixements. El segon és la possibilitat de poder realitzar pràctiques en els principals arxius eclesiàstics, així com tenir accés al ric patrimoni arquitectònic del nostre país.

És estudiar amb l'obra d'art al costat...

Sí, en el rerefons de tot plegat hi ha la capacitat de fer la lectura de l'art i de la història des de les claus cristianes amb què es va forjar, tant simbòlicament com conceptual, cosa que permet una comprensió global i molt més afinada de la seva riquesa i fecunditat.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Vull acompanyar l'avi

L'avi està malalt. Ho sap. S'enfronta a les incògnites de la malaltia amb pau i amb confiança en Déu. Envoltat per la família, l'esposa, els seus set fills, els néts, va veient com s'apropa l'hora de tornar a l'amor definitiu de Déu. El mossèn de l'hospital on és des de fa unes setmanes li porta la comunió cada dia. Ha participat en la unció dels malalts a les celebracions comunitàries, a la paròquia. Ha tingut sempre clar que no és només el sagrament dels qui es troben en perill de mort i l'ha rebut diverses vegades des que va començar a sentir-se en la vellesa. Una i altra vegada ha estat la unció que reconforta. «Si entre vosaltres hi ha algú que està malalt, que faci cridar els qui presideixen la comunitat perquè l'ungeixin amb oli en nom del Senyor i preguin per ell. Aquesta pregària, feta amb fe, salvarà el malalt» (Jn 5,14-15). Ara, però, voldria tornar-la a rebre, i també l'eucaristia, com a viàtic. Fins ara ha estat aliment per al camí de la vida; ara sap que serà aliment per al camí de retorn al Pare, aliment per al camí cap a la trobada definitiva. Voldria que fos en una missa familiar, amb tots els qui estima i pels qui se sent estimat.

Exposa a la família el seu desig, acollit amb molt bona disposició per tothom, i acorden que demanaran a un mossèn amic de la família que celebri la missa a la capella de l'hospital, perquè hi puguin ser tots. Es produeix un cert enrenou familiar: fixar el dia i l'hora, trucades, parlar amb el mossèn, amb el responsable de la capella... Els més petits pregunten: «Què és la unció dels malalts? Què vol dir viàtic? Podrem anar-hi tots?...» En aquesta situació nova per als néts, i enmig d'aquestes preguntes, una néta que està seguint el segon curs de la catequesi de preparació per a la primera comunió, planteja als seus pares: «Voldria fer la comunió en la celebració de l'avi. El vull acompanyar i que ell m'acompanyi». «Qui menja la meua carn i beu la meua sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia» (Jn 6,54). I així va ser, amb una total senzillesa.

Unes setmanes després l'avi, amb la salut encara feble, sortí de l'hospital i retornà a casa. Fins que Déu vulgui. Sap que un dia unirà la pròpia mort a la de Jesucrist. L'eucaristia va ser viàtic, aliment en el seu camí de retorn al Pare. Per a la néta, aliment per al camí de la vida que tot just enceta.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Para enfermos y a quienes sufren

Todos hemos conocido y tratado a personas que llevaban muchos años enfermas. Una joven me escribía el siguiente testimonio:

«He sufrido mucho. A los tres años enfermé de polio. Ahora tengo 18. Estoy sentada en una silla de ruedas. Estudio. Intento afrontar mi situación y, gracias a Dios, he logrado **dar sentido** a mi **vida**: mentalmente, anímicamente, **espiritualmente**.

»He descubierto que hacerlo y sufrirlo **todo** por **amor a Jesús**, me libera, me hace fuerte, estoy contenta, me ayuda, me sirve y después intento **comunicarlo** —ser pequeño **fermento** tal como nos pide Jesús en el Evangelio— a quienes están a mi lado, con una **sonrisa** y la sencilla **ale-**

gría. Intento seguir aquello de santa Teresita:

»“Prodigaos a los **demás**. Ofreced vuestra **tranquilidad**. Regalad vuestro **descanso**. Quien se repliega en **sí mismo esteriliza su alma**. Desde que me propuse que **no debo buscar** a **mí misma**, llevo una **vida más feliz** de lo que se pueda **imaginar**”.

Jesús se **identificó** con los **enfermos**, con los **pobres**, con los que **sufrir** y **lloran**. San Juan Pablo II afirmó:

«**Allí** donde **sufre** una persona, **allí** está **Cristo**, quien **ocupa su lugar**.»

Y es que: «Desde la venida de Cristo hemos quedado **libres: no** del **mal** de **sufrir**... sino del **mal** de **sufrir inútilmente**.»

Lectures de la missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliàna, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Jeroni Emilian (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ (■ Barcelona ciutat) † Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,16-21 / Sl 118 / 1Co 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia**Lectura del llibre d'Isaïes** (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reraguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, ¿amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

»Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy". Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía.»

Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»

Sou la llum del món

Vosaltres sou la sal de la terra. Vosaltres sou llum del món. Vosaltres sou com una ciutat dalt d'un turó. No us podeu amagar.

La sal és un element necessari. Era un bé preuat i escàs. El *salari* era la paga dels soldats per comprar sal... Els cristians som per al món allò que és la sal per als aliments: conservar, amanir, donar gust. Ho serem si ens fem presents en els nostres ambients amb la discreció de la sal. Malament quan n'hi ha massa. Malament si no n'hi ha o n'hi ha poca.

Sou la llum. El millor comentari ens el fa la primera lectura: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds. Si algú no té roba, vesteix-lo». Ser hospitalaris, acollidors de la gent desconeguda i necessitada, remeiant en la mesura que puguem les seves necessitats bàsiques. «Són germans teus», ens diu Isaïes.

Fent això «s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia».

A Israel hi havia ciutats de refugi on acudien els qui n'havien fet alguna per un accident desgraciat, sense voler. Som ciutats de refugi quan acollim generosament el qui se'ns acostava cercant amor i comprensió.

Som la llum del món i la sal de la terra. Som ciutats de refugi. No ens podem amagar ni camuflar. Que tothom que vegi les nostres bones obres, conegui i experimenti la bondat de Déu, l'estimi i li doni gràcies.

Déu, el nostre Pare, és glorificat quan els seus fills i filles tenim envers tothom la mateixa actitud d'amor que Ell té envers nosaltres. Com a cristians som sagraments —signes visibles— de la cara oculta de Déu.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dimarts 7 (10.45 h). Trobada amb preveres joves a la Casa Espiritualitat Maria Immaculada de Tiana.

Dimecres 8 (13.30 h). Visita a la fundació privada Formació i Treball, a Sant Adrià de Besòs.

Dissabte 11 (19 h). Celebració de la Mare de Déu de Lourdes a la catedral de Barcelona.

Actes

Hospitalitat de la M.D. de Lourdes de Barcelona, St. Feliu de Llobregat i Terrassa. Dia 11 feb. celebració de la M.D. de Lourdes a la catedral de Barcelona. A les 9.30 i 11.30 h, missa a l'altar del claustre; a les 18 h, rés del rosari; a les 19 h, eucaristia a l'altar major i processó de les torxes per la basílica i el claustre.

«Encén un llum contra la trata de persones». Dia 9 feb. (20.45 h), a la pquia. de Santa Tecla (av. Madrid, 107), vetlla de pregària organitzada per les religioses Adoratrius, la Delegació de Pas-

toral Social i la pquia. de Santa Tecla amb motiu de la Jornada internacional contra la trata de persones.

Conferència sobre l'Alzheimer. Dia 14 feb. (18-19.30 h), a càrrec del Dr. Josep Vila Miravent, professor de psicologia evolutiva de la UB. A Delegació de Pastoral de la Salut (c/ Sant Pau, 101). Us preguem confirmació: t. 933 171 597.

«Jornada Mundial del Malalt». Dia 11 feb. (12 h), missa cantada i concert de la Coral «Aules de la Gent Gran» de la UB. A la pquia. M.D. dels Àngels (c/ Balmes, 78).

Meditar amb els cinc sentits. Dia 18 feb. (10.30-19 h), «Anar cap a la consciència a través del tacte».

Al monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Dolors Monserdà 31, t. 932 038 915). Inscripcions: www.culturabenedictines.es

Ordo Virtutum. Dia 12 feb. (17 h), representació d'aquesta obra d'Hildegarda de Bingen, a càrrec d'Ardit Ensemble. A l'església de Santa Anna (c/ Santa Anna, 29). Per a més informació: www.arditensemble.wordpress.com

Amics de Sant Francesc. Dia 9 feb. (20 a 21 h), trobada amb el tema: «Màrtirs

Franciscans de la guerra civil a Catalunya», amb fra Gendrau (c/ Santaló, 80).

Història de l'Espiritualitat Cristiana. Dia 9 feb. (20 h), Sant Joan de la Creu, a càrrec de fra Manuel Vallejo, caputxí. A Pompeia (c/ Riera de Sant Miquel, 1 bis).

Recés a Sant Martí del Montnegre. Dies 11 i 12 feb., amb fra Manuel Vallejo. Per a més informació i inscripcions: conselldeiaics@caputxins.cat

Festividad de Ntra. Sra. de Lourdes. Dia 11 de febrero, en la capilla de la carretera de Horta a Cerdanyola, km. 4 (Can Cerdà). A las 16.30 h, procesión con la Virgen. A las 17 h, celebración de la Misa, finalizando con el rezo del Rosario y último día de la Novena. Para más información: t. 934 360 662, www.lourdescancerda.org

Adoració eucarística a la cripta de la Sagrada Família. Dia 9 feb. (20.15-23 h), missa i vespres. Els segons dijous de cada mes i tots els diumenges hi haurà confessors, a partir de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Per a més informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

«La Revelació com a experiència creient». Dies 7, 14, 21 i 28 de febrer (21.30-23 h), cicle de conferències a

càrrec del Dr. Antoni Bentué. A la pquia. de la Bonanova (pl. Bonanova, 12).

In memoriam

Mn. Ignasi Armengou Sañas. (Castellar de n'Hug 19/10/1921 - Barcelona 26/01/2017). Morí a la

Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. Durant molts anys fou rector de Sant Batomeu de la Quadra i encarregat de Santa Creu d'Olorde i residí, habitualment, a la pquia. de Sarrià on va fer una gran tasca de formació cristiana, sobretot amb els joves de la Joventut Alegre de Sarrià (JAS), de la qual en fou un dels fundadors, i amb els malalts. La pquia. de Sarrià li dedicarà un homenatge que tindrà lloc el 25 de febrer al temple parroquial, a les 19.15 h. Presidí les exèquies Mons. Omella, a la Residència Sacerdotal.

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Armènia: «Un Poble marcat per la fe». Del 25 d'abril al 2 de maig de 2017, organitzat per la paròquia de Sant Oleguer de Barcelona. Informació i inscripcions: Ruth Travel, t. 934 673 244, info@ruthtravel.es, www.ruthtravel.es

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Regalo de aniversario

Cuenta Rabindranath Tagore (*Cuentos con salud*, Edit. Sal Terrae, pág. 52-53) la historia de un matrimonio pobre. Ella hilaba a la puerta de su choza pensando en su marido. Todo el que pasaba se quedaba prendado de la belleza de sus largos y negros cabellos, como hebras brillantes salidas de su rueca. Él iba cada día al mercado a vender algunas frutas y se sentaba a la sombra de un árbol sujetando entre los dientes una pipa vacía. No le llegaba el dinero para comprar un pellizco de tabaco.

Se acercaba el día del aniversario de la boda y ella no cesaba de preguntarse qué podría regalar a su marido. Y, además, ¿con qué dinero? De pronto se le ocurrió una idea. Sintió un escalofrío al pensarlo, pero, al de-

cidirse a hacerlo, todo su cuerpo se estremeció de gozo: vendería su pelo para comprarle tabaco.

Ya imaginaba a su marido en la plaza, sentado ante sus frutas, dando largas bocanadas a su pipa: aromas de incienso y de jazmín darían al dueño de la parada la solemnidad y el prestigio de un verdadero comerciante.

Sólo obtuvo por su hermoso cabello unas cuantas monedas, pero pudo elegir con cuidado el más fino estuche de tabaco. El perfume de las hojas arrugadas compensaba largamente el sacrificio de su pelo.

Al caer la tarde, regresó su marido. Venía cantando por el camino. Traía en su mano un pequeño envoltorio: unos peines para su mujer que

acababa de comprar tras vender su pipa.

Queridos hermanos, como relata este cuento, el verdadero amor se apoya y crece gracias a las renunciaciones, a los sacrificios hechos por el otro, por la persona a la que amamos. Eso se entiende fácilmente. Lo entienden bien los esposos que se aman de verdad y los padres que saben sacrificarse, privarse de tantas y tantas cosas por los hijos.

Eso es lo que nos enseñó Jesús, el Hijo de Dios. «El que quiera venir en pos de mí, niéguese a sí mismo, tome su cruz y sígame. Pues el que quiera salvar su vida la perderá, y el que pierda su vida por mí la salvará...» (Mt 16,24-25). Y dice también: «El que ama al padre o a la madre más

que a mí, no es digno de mí; y el que ama al hijo o a la hija más que a mí, no es digno de mí; y el que no toma su cruz y sigue en pos de mí, no es digno de mí» (Mt 10,37-38).

El sacrificio, la renuncia no es algo malo, no es masoquismo, como algunos dicen, sino fruto de un amor generoso. Y, cuando se renuncia por amor a Dios y a los hermanos, eso produce una paz y una felicidad indescriptibles. Lo entiende quien ama de verdad y ha renunciado muchas veces por amor.

El egoísta, el que está centrado sobre sí mismo y no busca más que su propio gusto y placer, no entiende esto ni llega a disfrutar en profundidad de la vida.

Cristo, el Hijo de Dios, nos dio un ejemplo precioso de esa renuncia por amor. Él dio su vida por salvarnos. «Él siendo rico se hizo pobre para enriquecernos con su pobreza» (2Cor8,9).

Que no dejemos de acercarnos al Crucificado y, contemplándolo con amor, aprendamos el valor del sacrificio y de la renuncia por amor.